

KURÉREN

Særudgave

Menighedsrådsvalg
August 2012

Udgives i Hans Tausens Sogn
Åløkkekvarteret - Glasværkskvarteret - Kanalvejskvarteret

18. årgang

Menighedsrådsvalg

Hvad laver rådet? side 3

Rundspørge side 4

Stemmer fra sognet side 5, 8, 10

Interview med præsten side 6

Quiz og konkurrence side 9

Sådan stiller du op Bagsiden

Valgmøde
11. september
kl. 19.30 i Hans
Tausens Kirke

HANS TAUSENS KIRKE

SÆRNUMMER

Dette nummer af Kuréren udgives som et særnummer i forbindelse med menighedsrådsvalget 2012.

Redaktionsgruppen

Laila Groes
Mail: lgr@km.dk
Anette Grønning,
Mail: anettegroenning@hotmail.com
Karen Maigaard,
Mail: km@ofag.dk
Rikke Trads
Mail: trads@live.dk

Redaktør

Hans Faarup,
Dronning Olgas Vej 16
tlf. 29 29 13 52
Mail: hfa@fyens.dk

Oplag

2200 eksemplarer. Omdeles gratis
15. august 2012 i forbindelse med
menighedsrådsvalget i Hans Tausens Sogn

Forside

Tegning af Stefanie Haffmann
Fallesen (15 år) fra Børneskolen på
Glasværket.

Tryk

HO Tryk, Rugårdsvej 101,
5000 Odense C.

KURÉREN udgives af ÅKUR, Åløkke kvarterets Udviklingsråd, en samarbejdsorganisation for kvarterets foreninger og institutioner. Udkommer normalt 10 gange om året. Dette er et særnummer finansieret af Hans Tausens Kirke. Næste ordinære nummer af Kuréren er nummer 7, som udkommer 1. september og omdeles første weekend i september

Forord

Tegning: Camilla
Trads Andresen

Derfor får du dette blad

KIRKEN skal være et naturligt samlingssted for sognet og igennem sin synlighed skabe en levende sammenhængskraft ved dets kirkelige handlinger og afledte aktiviteter.

MED DISSE ORD indkaldte sognepræst Laila Groes den 19. juni 2012 til møde som optakt til menighedsrådsvalget i efteråret 2012. Det ny menighedsråd kommer til at træffe vigtige beslutninger i de kommende år, så kirkens grundlæggende værdier bevares og styrkes. Vi, der mødtes, skulle betragtes som en slags ambassadører i den forbindelse.

IDÉERNE var mange i den gode sags tjeneste. Vi ved, at der skal nye medlemmer i rådet, fordi flere af de nuværende ikke stiller op igen. Vi lavede et uformelt slogan: Vi vælger Danmarks yngste menighedsråd! Og det kræver, at sognets beboere

engagerer sig. Hvordan gør de det?

DET GØR DE blandt andet ved at få viden om, hvad der foregår i kirken – og selvfølgelig deltage i det! Det er formålet med dette særnummer af Kuréren. Det giver viden, skaber forhåbentlig debat og lyst til at komme til opstillingsmødet den 11. september.

DET ER nemlig vigtigt, at de mennesker, der stiller op til menighedsrådet, har opbakning. Vi opfordrer ikke til kampvalg, men til et opstillingsmøde, hvor synspunkter brydes og opbakningen til kirkens arbejde tydeliggøres.

Menighedsrådets medlemmer skal vide, hvem der støtter dem i det daglige arbejde.

Redaktionsgruppen
Laila Groes, Anette Grønning,
Karen Maigaard og Rikke Trads

Vidste du at ...

... landsgennemsnittet for menighedsrådsmedlemmer er 61,3 år?
Det ældste medlem er 98 år, og det yngste er 20 år.

Hvad laver man i et menighedsråd?

En snak med enighedsrådsmedlem Marie Toxværd Smet og formand Frank Lindegaard Nielsen

Af Anette Grønning

En mandag eftermiddag i slutningen af juli mødtes jeg med Marie og Frank i kirken. Formålet var at få dem til at fortælle om menighedsrådsarbejdet og gøre status inden valget 2012. Begge har efter mange år som menighedsrådsmedlemmer besluttet sig for ikke at genopstille, så nu skal nogle af erfaringerne bæres videre.

- *Hvad fik jer i sin tid ind i menighedsrådet?*

Frank: Jeg har altid været kirkeligt interesseret og fandt det i 1984 naturligt at opstille til menighedsrådet på den såkaldte "Ungdomsliste". Jeg ville gerne være med til at synliggøre kirken og arbejde for et aktivt liv med udgangspunkt i kirken.

Marie: Jeg har været med i syv perioder – først i perioden 1977-80 og dernæst i perioden 1988-2012. Jeg kan bedst lide, når der er kampvalg og repræsenterede i sin tid den socialdemokratiske liste.

Det kristne grundlag

- *Hvad laver man som menighedsrådsmedlem?*

Marie: Jeg opfatter det kristne grundlag som værende helt afgørende for demokratiet. Kirken har en meget væsentlig betydning som kulturbærer med mange traditionsværdier. Derfor er menighedsrådets arbejde vigtigt. Ved at gå ind i menighedsrådet oplever man samtidig, at der er brug for en, og man får mere respekt for, hvad de andre laver.

Frank: Man påtager sig et ansvar både i forhold til økonomien og i forhold til at tage initiativer og være igangsættende. Alt sammen naturligvis i tæt samarbejde med vores præst. Der er forskellige opgaver, som fx foregår via en række udvalg så som forretningsudvalget, aktivitetsudvalg og diverse ad hoc udvalg.

Tegning: Freja Ærenlund Larsen

- *Hvilke ting er I særligt stolte af at have nået som menighedsrådsmedlemmer?*

Marie: Der har været mange positive oplevelser. Særligt spændende er det at ansatte nyt personale, især selvfølgelig ny præst, som vi har medvirket til nogle gange. Men også det øvrige personale.

Frank: Jeg er meget glad for de aktiviteter, der foregår i kirken, fx foredrag, koncerter og kirkefrokoster, men også det, der bliver arrangeret i form af babysalmesang, spirekor, børnekor og juniorkonfirmandundervisning. Jeg er også meget tilfreds med den tilbygning, vi fik bygget i 1990, og at vi sammen med Grundejerforeningen og Åløkkescenen fik skabt et fælles blad i sognet.

Samarbejde med mange

Marie og Frank fremhæver, at der samarbejdes med mange forskellige mennesker. Først og fremmest med præsten og det øvrige personale, men også med skole,

spejderne, kirkefaglige organisationer med mere.

- *Er der slet ikke noget, der er træls – fx økonomien?*

Frank: Nej, økonomien er ikke træls, det er et spændende område, synes jeg. Det er interessant at skulle prioritere, hvordan det forholdsvis store budget (ca. 2,5 millioner kroner) skal bruges.

Marie: Men vi har haft indbrud og bl.a. fået stjålet to store alter-lysestager, det er træls. Men ellers er der ikke som sådan noget, der er træls. Vi er ikke altid enige om alting, men det er der plads til, og jeg oplever vores møder som møder med indhold.

- *Er der noget, I gerne vil sige til dem, der overvejer at stille op til menighedsrådsvalget?*

Marie: Stil op, hvis du har lyst og vil påtage dig et ansvar her i sognet. Du vil få

Fortsættes side 11

Camilla Trads Andresen gik en tur rundt i kvarteret og spurgte forskellige personer om deres oplevelser med kirken. Hun mødte **Jepppe Trads Andresen**, 7 år, familien **Juel Jensen**, 6-42 år, **Signe Ryge**, 41 år, og **Maja og Gustav**, 76 og 70 år.

1. Hvad betyder vores lokale kirke for dig?

Jepppe: Kirken betyder noget, når der er fastelavn.

Familien Juel Jensen: Der er et godt samarbejde med skolen. For eksempel har børnene haft mulighed for at gå til kor og minikonfirmand. Der er en række hyggelige traditioner, som kirken er med til at fejre, blandt andet fastelavn og halloween. Vi har også været glade for krybbespillet.

Signe: Jeg er glad for, at den er der. Det betyder noget, at den er så tæt på.

Gustav og Maja: Det betyder noget at den er der. Den er en vigtig del af lokalsamfundet. Kirken er med i andre ting, fx majfester. Kirken er meget andet end en søndagsgudtjeneste fx gode foredragsrækker, koncerter og frokoster og andre specielle arrangementer.

Gustav og Maja Johannesen.

2. Hvad er den bedste oplevelse, du har haft i kirken?

Jepppe: At drikke varm kakao til fastelavn og slå katten af tønden.

Familien Juel Jensen: Vi har haft mange gode oplevelser, men krybbespillet og korkoncert var særligt gode.

Signe: Et foredrag jeg var nede at høre. Dejligt med koncerterne.

Gustav og Maja: Vi har haft mange vedkomende og stærke oplevelser i kirken, men den sjoveste var da vores to-årige barn sang "Et barn er født i Bethlehem" juleaften, klokkeklart og så højt, at mange andre vendte sig om.

Jepppe Trads Andresen.

Signe Ryge.

Familien Juel Jensen

Kvarterets mødested

Af Birgit Boelskov
Store Glasvej 38

Vi, der bor i Hans Tausens Sogn, bor ualmindelig dejligt. Fra de stemningsfulde villakvarter til det præmierede boligområde på det gamle glasværk er vi inden for gå- og cykelafstand af alt, hvad man kan ønske sig: Skov, havn og kanal, Odenses bymidte.

Der er kun én ting, vi ikke har så meget af, og det er fælles mødesteder. Steder hvor man mødes på kryds og på tværs af alder, erhverv og andre interesser i øvrigt.

Men vi har ét sted: kirken.

Her kan vi mødes til hverdag og højtid i alle mulige sammenhænge. Her træffer vi de naboer, vi måske ellers højst er på venlig hilsen med, men dårligt kender navnene på. Her kan vi lære hinanden at kende.

Fra babysalmesang, hvor babyer og mødre stifter venskaber, der måske varer skoletiden ud og mere end det. Til (junior)konfirmand-forberedelse, til kor og spejderaktiviteter og videre til Onsdagscaféer, foredrag og koncerter og små udflugter. Der er noget for enhver, og ofte noget, der samler vidt forskellige mennesker fra alle generationer. Her kan vi komme og more os og blive underholdt. Her kan vi komme og blive klogere.

Hans Tausens kirke er en helt unik platform i området. Her mødes vi jævnligt eller bare nu og da til gudstjenester, og her mødes vi til livets uforglemmelige øjeblikke: bryllup, dåb og begravelse.

Her kan vi komme og finde fælles ro i en ellers travl tilværelse. Her kan vi som nybegyndere eller som garvede kirkegængere

Tegning: Mathilde Juliane Kundsén

lytte til kirkens forkyndelse. At deltage i en gudstjeneste er en kunstnerisk oplevelse. Vi har en dygtig organist og et dejligt kor af unge engagerede sangere. Der bliver sunget salmer fra vor helt enestående danske salmeskat. Der bliver læst tekster, som har grebet mennesker i 2000 år.

At deltage i en gudstjeneste er en provokerende oplevelse. Vores præst får uimodsagt taletid til at udlægge dagens tekst. Det er mange tanker, der vækkes og suser rundt, når man sidder der og lytter, uden mulighed for at komme med indvendinger, uden nogen forstyrrende elementer som fjernsyn, computer, mobiltelefoner. Hvor ofte får man ellers lejlighed til en

sådan eftertankens tid?

At gå til gudstjeneste er at mødes med sig selv, at finde sin tro og under- og udbygge den.

At gå til gudstjeneste er at søge efter livets mening og glimtvis som i et spejl se det, der er større end alt andet.

At gå til gudstjeneste er at bede.

I et kvarter, hvor det sociale samvær ofte er begrænset til venlige nik i indkørslen eller over hækken, har vi et unikt mødested. Et demokratisk mødested. Et sted, hvor vi kan være med til at gøre vores indflydelse gældende til fælles bedste og kirkens gavn.

Kom og vær med.

Nu har du chancen

Af Ole Pape
Åløkkevænger 7

13 procent af medlemmerne i Folkekirken overvejer at melde sig ud. Det kan være af forskellige årsager, og vor forhåbentlig nye biskop Eva Tøjner udtaler: "Folkekirken skal være mere synlig og udadvendt.

Menighedsrådene skal tage ansvar."

Menighedsrådet ved Hans Tausens Kirke har i samarbejde med kirkens personale været god til at gøre kirken synlig og udadvendt i mange sammenhæng.

Nu får du chancen for at få indflydelse – der skal skiftes ud, og der må også gerne ske et generationsskifte.

Du får indflydelse på, hvad budgetterne skal bruges til (relativt mange penge). Denne indflydelse er efterhånden forsvundet i bestyrelser for skole og børnehaverbevares, der skal også spares her, men kirken er efterhånden den eneste institution

i kvarteret, der har mulighed for at præsentere kulturen.

Lad os få udvidet disse muligheder, grib chancen for indflydelse.

Tilbyd dig som kandidat ved opstillingsmødet den 11. september.

Vidste du at ...

... der drikkes cirka 7000 kopper kaffe i kirken om året?

Mødet med mennesker

Af Anette Grønning

En onsdag eftermiddag i begyndelsen af juli møder jeg Laila i præsteboligen til en times snak om præstetjobbet, sognet og menighedsrådet.

- Hvornår blev du klar over, at du ville være præst?

- Det er ikke noget, jeg har vidst fra barnsben af, jeg vidste slet ikke, at jeg skulle være akademiker. Jeg er opvokset ude på landet i en lille landsby, der hedder Køng, mellem Næstved og Vordingborg, og jeg var faktisk den allerførste i Køng, der blev student. Det er mærkeligt at forestille sig i dag, for så gammel er jeg jo heller ikke, men det var bare rigtig Udkantsdanmark, og der blev man altså ikke student. Så det lå ikke lige for.

- Min far var fodermester på en gård, og min mor var hjemmegående. Jeg er opvokset i et hjem med mange værdier, og selvom de begge to var gået ud af 7. klasse, så skubbede de på, for de syntes, at vi skulle have en uddannelse. Og jeg blev så den første i min familie, der blev student. Jeg tænkte, da jeg blev student, at jeg måske skulle være skolelærer, men så mødte jeg den mand (Tyge), som jeg er gift med. Han kom fra en akademisk familie, hvor der var en akademisk tradition, og så blev jeg spurgt, om jeg ikke skulle på universitetet. Det havde jeg slet ikke tænkt på som en mulighed. Det var så faktisk min svoger, som gav mig ideen til, at jeg skulle læse teologi. Og jeg blev så meget hurtigt overbevist om, at det var præstegerningen, jeg brændte for.

- Hvorfor Hans Tausens Sogn?

- Efter at jeg blev færdig med studierne, gik jeg i gang med at søge, og jeg var heldig at få arbejde med det samme i 1989. Hans Tausens Sogn var det første sted, jeg prøvede prædikede, og på en eller anden måde faldt det bare i hak. Det er sådan set den fornemmelse, jeg har haft efterfølgende, at det her

sted passede rigtig godt til mig. Jeg havde ikke lige forestillet mig, at jeg skulle sidde her knap 25 år senere, men sådan er det blevet. Man føler sig privilegeret, og det er jo et andet sogn i dag, en anden kirke, end det var dengang, jeg blev ansat, og det har jeg jo også selv været med til at gøre det til.

- Hvad holder du mest af ved præstegerningen?

- Der er mange ting, jeg holder af. Selve det at holde gudstjeneste, det betyder rigtig meget – og også den udvikling, der ligger i det. Altså at udvikle forskellige former for gudstjeneste, uden at man får kastet barnet ud med badevandet. At man bevarer respekten for det grundæggende. Det finder jeg meget stor glæde ved. Paulus siger et sted ”thi jeg skammer mig ikke ved Evangeliet”. Det synes jeg er overskriften for al fornyelse inden for mit felt. Det skal ikke være, fordi man synes, det er noget pinligt noget.

- Og så holder jeg utrolig meget af mødet med mennesker. At man møder mennesker der, hvor det betyder noget, det er en kæmpe gave at få lov til at blive taget med ind i livets højdepunkter; dåb og bryllupper og der, hvor det gør ondt: ved døden. Og i det hele taget samtaler, det er jo også en del af at være præst, sjælesørge via samtale. Det er også noget, man med alderen bliver meget glad for at have. Den ydmyghed – tænk sig at man vil dele det største med et andet menneske, selvfølgelig som professionel, men alligevel, at man bliver taget med ind i det rum.

- Og så selvfølgelig den enorme skatkiste af fortællinger – det er jo verdens bedste fortællinger, som man får lov til at være budbringer af. Jeg er også enormt glad for mødet med børnene, også selvom jeg nu er ved at have en alder, hvor jeg kunne være bedstemor til mine konfirmander efterhånden og har døbt mange af dem. Jeg synes stadigvæk, at det er fantastisk og alt det, de kan give mig. Det møde er rigtig vigtigt og også med de mindre børn i 3. klasse og

babysalmesang. Så man møder simpelthen folk i alle aldre, og det er en gave. Også de ældre. Det diakonale arbejde har været forsømt i mange år, og nu er det kommet på mode igen, heldigvis.

- Hvad er svært - eller mindre rart?

- Mødet med mennesker hvor man tænker, at deres liv er rigtig svært, og at det kan være svært at se, hvor håbet er – og så er der fx de tunge, tunge begravelser. Børn, unge – det kan simpelthen være svært at stå på

Foto: Hasse Frimodt

Hvad med homovielser?

Læs fortsættelsen af interviewet i næste nummer af Kureren (udkommer 1. september). Her får du blandt andet Lailas holdning til vielse af homoseksuelle og til indførelse af et skilsmisseritual.

Det er rigtig svært, og det værner man sig selvfølgelig aldrig nogensinde til.

- Hvilken rolle spiller menighedsrådets arbejde for dig?

- Præsten er født medlem af menighedsrådet, men de andre medlemmer er valgte – det er et tillidshverv at være menighedsrådsmedlem. Der er forskellige funktioner, der skal fyldes ud, og formanden har mange opgaver. Så er der en sekretærfunktion, og der skal være en kontaktperson, som er en personalechef for alle andre end præsten, der er ansat på lidt andre vilkår. En kirkeværge, der skal kigge efter bygningerne, kirken og præsteboligen, som jo er en tjenestebolig. Jeg ser menighedsrådet som en bestyrelse, og selvom jeg har forkyndelsesfrihed, og menighedsrådet ikke kan bestemme, hvad jeg skal sige fra prædikestolen, og jeg har fri arbejdstilrettelæggelse, så er det et vigtigt samarbejde om kirkens liv og vækst. Hvordan får vi gjort det bedst muligt? Man er meget lydhør over for nye ideer og vil gerne bidrage. Jeg har brug for en bestyrelse, som er kritisk, kan sparre, støtte og bakke op. Det er menighedsrådet her i sognet supergode til. Det er dejligt at få noget respons, når man prøver noget nyt. Menighedsrådet er enormt vigtigt, man kan ikke køre butikken alene, man er nødt til at være sammen med andre om det.

- Du har flere gange nævnt, at det handler om "at få mest mulig kirke for pengene"

- hvad mener du med det?

- Jeg mener indhold, simpelthen – og prioritering. Nu har vi fx lige siddet og lavet budget, og der er man nogle gange nødt til at træffe nogle svære beslutninger. Jeg synes, at man hele tiden skal se kirken foran sig og se, hvad det giver mest, hvad er det vigtigste? Bygningerne skal være i forsvarlig stand og skal derfor vedligeholdes. Når jeg siger kirke, mener jeg jo indhold, og at vi ikke må give køb på undervisningstilbud til børn, unge og voksne – der er faktisk rigtig meget brug for undervisning hele vejen

rundt. Det giver også denne her gode tilknytning, så lærer vi hinanden at kende. Man skal have mulighed for at forny gudstjenesten, og der skal selvfølgelig også være en god organist og korarbejdet er fantastisk vigtigt. Ligeså det diakonale arbejde – at være kirke er også at have blik for de svage.

- Hvilke udfordringer venter forude for vores kirke og menighedsrådet?

- Man kan forestille sig, at samarbejde i lidt større enheder er noget, der skal tages stilling til. Der kunne godt være nogle fordele i, at man kunne dele personale, og at der blev et kollegafællesskab – bare man husker det her med, at stort ikke altid er smukt, og at nærheden skal være der. Menighedsrådet sætter i og for sig selv dagsorden. Menighedsrådet bestemmer rigtig meget og har store beføjelser. Man kan ikke trække et samarbejde ned over hovedet på os, det skal gro nedefra, som lovgivningen er lige nu. De største udfordringer er de økonomiske udfordringer, det har vi ikke rigtig prøvet før. Det skyldes skattestop og et vigende medlemstal. Flere vælger dåben fra, og det er klart, der har vi en oplysende opgave. At gøre det nærværende og vedkommende, og det er menighedsrådet også en del af.

- Har du noget, du særligt gerne vil fortælle dine sognebørn?

- Jeg tænker, at det er vigtigt, at man går ind og tager ansvar for sin kirke – det er ganske enkelt nødvendigt, at vi får nogle nye kræfter ind i menighedsrådet for at kunne bære kirken videre i fællesskab til næste generation. Brug jeres kirke! Vær kritiske – fortæl, hvad I gerne vil. Hvilken vej synes I, at kirken skal bevæge sig? Vær med, spar med mig, kom og deltag – vær med til at holde sæderne i kirken varme til næste generation. Der skal være nogen til det. Vi er nødt til at tage ansvar. De gode historier skal vi sammen åbne, så kom og vær med!

(Fortsættelse følger)

Illustration: Agnes Yndal Hansen

Menneske først....

Af Karen Maigaard, Brummers Plads 24,
5000 Odense C.

Udgangspunktet for mig som sognebarn i Hans Tausen er det kristne grundbudskab om næstekærlighed. Det indeholder også for mig den tilgivelse, vi har fået på forhånd, fordi Jesus ligesom har været det

Vidste du at ...

... filisterkæmpen Goliat blev besejret af hyrdedrengen David med en slynge og et par småsten (og ikke mindst klogskab og mod)?

hele igennem på vore vegne.

Det betyder helt praktisk i hverdagen, at den, der har muligheden for at hjælpe, også har forpligtelsen. Uden tanke for, om jeg selv får noget igen. Sådan er min grundholdning også til samfundsengagementet: Du skal yde, hvor du kan, og nyde, hvis du har brug for det. Tjenester eller ”gode gerninger” går aldrig lige op, men hvis du kan hjælpe din næste, gør du det – og så går den gode gerning på vandring.

Jeg er vokset op hos forældre, der hele tiden tog konkret stilling til livets store spørgsmål. Det prøver jeg også. De valgte den grundtvigske vej og valgmenigheder. Jeg har også selv været medlem af valgmenigheder forskellige steder, og da jeg flyttede ind i Hans Tausens Sogn, kunne

jeg også have valgt Odense Valgmenighed. Men efter at have deltaget så småt i sognelivet, besluttede jeg mig for ”at her var godt at være”.

Nu er der valg til menighedsrådet igen. Jeg vil derfor støtte de kandidater, der går ind for samarbejde, hylder mangfoldigheden, er realistiske og dynamiske og samtidig tør forny traditionen både i kirkens kerneydelse, gudstjenesten, og i det menighedsliv, der i øvrigt skal leves i skønt samvirke med alt det andet, der foregår i sognet.

Grundtvig er kendt for citatet ”menneske først og kristen så”. Sådan er min tilgang også: plads til alle, der vil deltage i fællesskabet.

For børn:

Tegnekonkurrence

Illustration: Frederik Nørum

Tegn en flot tegning af en af dine oplevelser fra kirken og vind en børnebog. Tegningen skal afleveres senest den 8. september i kirkens postkasse. Vinderen vil blive offentliggjort til spaghettigudstjeneste den 9. september.

For voksne:

Kirkequiz

Svar på nedenstående spørgsmål og vind en god bog.

1. Hvem er kirken opkaldt efter?
2. Hvornår er der opstillingsmøde til menighedsrådet?
3. Hvor mange salmer er der i Den Danske Salmebog?
4. Hvad betyder Messias?
5. Hvor meget vejer en præstekjole?

Vinderen bliver udtrukket til valgs mødet den 11. september.

Vidste du at ...

... et sogn er det distrikt, der er tilknyttet en bestemt kirke?

... kollekten betyder bøn, men også er betegnelsen for de penge, der puttes i kirkebøsser til godgørende formål?

*TALENT 12 - De billeder, der illustrerer en del af artiklerne i dette blad, er udført af de unge mennesker på Talent 12-holdet på Glasværket. De har arbejdet med Noas Ark som tema.
Foto: Karen Maigaard*

Illustration: Jonatan Borring

Det er vores kirke!

Af Mogens Michael Møller,
Ny Kongevej, Odense

Kirken spiller en vigtig rolle i kvarteret – og der er masser af muligheder for at udvikle både kirken og kvarteret. Og ligesom det er ”vores skole” er det også ”vores kirke”.

For mange danskere spiller kirken en rolle til jul og ved livets store mærkedage: Dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Men man skal ikke have boet længe i vores sogn for at vide, at det ikke er den eneste rolle, kirken spiller her. Hvor mange har ikke været til en koncert, en børneteaterforestilling eller et foredrag arrangeret af

kirken? Ja, for et par år siden inviterede Ålørkeliv og kirken endda til stand-up. Nok ikke hverdagskost i ethvert sogn.

Det afspejler den holdning, som vores præst, Laila Groes, og de skiftende menighedsråd har haft til det at drive kirke. Det var inspirerende for mig at høre Laila udlægge den holdning ved et forberedende møde til dette ”valgnummer” af Kureren: Kirke er ikke kun det, som foregår i selve kirken søndag formiddag, det er også alt det som kan bidrage til at udvikle fællesskabet i sognet – der hvor vi bor.

Det forklarer jo hvorfor kirken laver udegudstjeneste, fastelavnsfest, jazz-koncerter, foredrag ... og stand-up. Eller hvorfor kirkeblad og ”beboerblad” er samlet i Kureren – uden samarbejdet med kirken kunne det næppe lade sig gøre at udsende landets måske mest læste kirke- og beboerblad.

Man kan godt spørge sig selv, hvad vi skal med et lokalt ”kulturliv” i Hans Tausens Sogn, når vi bor et stenkast fra Odenses centrum, som bugner af gode kulturtilbud i disse år?

Men der er en væsentlig forskel på at gå

til koncert på Engen eller til forestilling i Odense Teater, og så at deltage i et lokalt arrangement: Til det lokale arrangement vil du oveni den kulturelle oplevelse også altid møde mange, du kender, og måske lige få snakket med bagboen eller en forældre til børnenes kammerater. Jeg føler mig ganske enkelt mere som en del af begebenheden ved et lokalt arrangement end ved byens mange udmærkede kulturtilbud, hvor jeg er en mere passiv ”kultur-forbruger”. Det er den ekstra oplevelse af at høre til, som giver mig glæden ved at bo her. Og derfor giver det også masser af mening, at kirken støtter det fællesskab.

Selv om aviserne er fulde af dommedags-profetier over den danske folkekirke, synes jeg, at der er masser af liv i vores kirke. Den har mange ressourcer både menneskeligt og økonomisk, og masser af muligheder for at også fremover at bidrage til fællesskabet. Det er en spændende opgave, og jeg håber, det nye menighedsråd vil tage udfordringen op og være med til at udvikle vores kirke i vores sogn.

Vidste du at ...

... en messehagel er præstens omklædning til brug ved tjenesten foran alteret? Hans Tausens Kirke har fire messehageler: lilla, gul, rød og grøn.

Det har vi opnået

Marie og Frank har lidt svært ved at prale af menighedsrådets bedrifter, men sammen finder de frem til at ville fremhæve følgende resultater:

Onsdagscaféen ser de som en kæmpe sejr. Med et varieret og interessant program hver onsdag eftermiddag og med et flot fremmøde er der grund til at fremhæve denne aktivitet. Efterårets program ligger allerede fast og emnerne spænder fra magnetfeltherapi, fugle, natur og kultur samt fotosafari ligesom sognet får besøg af interessante mennesker som for eksempel John Skovhus Nielsen fra Kirkens Korshærs herberg og Tom Kristensen, tidligere ansat i Rigspolitiets Rejseafdeling. Onsdagscaféen er for alle.

Lystræet i kirken som blev indkøbt forrige år. Her kan man tænde lys i forbindelse med gudstjeneste, og det bliver flittigt brugt.

Helt nyt flygel var også lidt af en bedrift at finde midler til. Generelt har menighedsrådet medvirket til mange musiske investeringer.

Glassten tilbage til udgangspunktet. Da kirken blev bygget, var glasstenene i altervæggen klare. Men da præst og bryllupsgæster lørdag eftermiddag ofte blev blændet af lyset gennem dem, og man fandt det generende, blev de matterede.

Siden har menighedsrådet så besluttet at vende tilbage til klare glassten. Marie forklarer, at man således nu kan nyde alle dagens skiftende lysnuancer i altervæggen. Tæt på fornemmes ligefrem en masse små diaslignende billeder.

Kirkefrokosterne. En gang om måneden spiser man sammen efter gudstjeneste søndag middag. Det giver et godt sammenhold, og takket være frivillige hjælpere har man formået at beholde denne gode tradition i mange år.

De to børnekor, babysalmesang og juniorkonfirmanderne. Børnekoret for de større børn, Spirerne for de små børn og babysalmesang for de alleryngste. Tilbud om juniorkonfirmandundervisning for børn i 3. klasse.

Kuréren. I Hans Tausens Sogn har man fælles sogne- og beboerblad. Bladet lever nu på 18. år som et samarbejde mellem Ålækkevarterets foreninger og institutioner.

Derudover har det været spændende at være med til at vælge og indkøbe kunst, møbler, podier, instrumenter m.m. Begge er særdeles glade for, at Hans Tausens Kirke og præsteboligen fremstår meget velholdte.

*Tekst:
Anette Grønning*

Hvad laver menighedsrådet?

Fortsat fra side 3

mange positive oplevelser og en fornemmelse af at være værdsat. Jeg vil også gerne opfordre yngre mennesker til at gå ind i arbejdet.

Frank: Og hvis man har nogle gode ideer, er det fint. Det handler jo også om at modernisere kirken og sikre fortsat synlighed, og at mange aktiviteter gennemføres.

Marie og Frank understreger, at nysgerighed er en vigtig egenskab. Og at der er mange gevinster ved at være med i menighedsrådsarbejdet. Man får et bredt netværk udadtil via fx oplæringskurser og de mange forskellige berøringsflader inden for sognet og uden for sognet. Hans Tausens Kirke har eksempelvis også været med i projekterne "Kirken i farver" og "Tværkulturelt samarbejde".

Og så smiler de begge, når de peger på, at man nu og fremover kun stiller op til menighedsrådet for to år ad gangen (tidligere var det fire år ad gangen). Med deres henholdsvis 27 og 28 år i menighedsrådet forstår man dem jo godt.

Vejviser til kirken

Adresse: Rugårdsvej 62.
Linje 21 og 22 kører til døren.

Sognepræst: Laila Groes,
Prins Valdemars Vej 3
tlf. 66 11 05 40.
Email: lgr@km.dk
Træffes bedst på bopælen tirsdag, onsdag, torsdag og fredag kl. 12-13.
Torsdag tillige kl. 17-18.
Lørdag og andre dage efter aftale.

Kirkekontor: Præstesekretæren
træffes på kirkekontoret ved kirken,
66 12 87 04, onsdag og fredag kl
15-17. Henvendelse kan også ske til
sognepræsten.
E-mail: hanstausens.sogn@km.dk.

Kirketjener: Hanne Josefsen,
Bogensevej 10, Næsby.
Tlf. 24 76 99 61. Fridag mandag.
E-mail: hanejosefsen@nal-net.dk.

Organist: Irina V. Natius,
Ingrid Marievej 16, 5683 Haarby,
tlf. 40 81 49 51.

Sognemedhjælper:
Ditte Hassing
tlf. 23 20 55 72
Email: dittehtk@yahoo.dk

Menighedsrådets formand:
Frank Lindegaard Nielsen,
Johannevej 6, tlf. 66 14 58 20,
Mail: franklindegaard@gmail.com

Kirkevæрге:
Poul Tornøe Knudsen, Ny Kongevej
10, tlf. 20 97 02 74.

Kirkebil: Ældre, svagelige og gangbesværede kan til gudstjenester og møder blive kørt til og fra kirken. Kirken betaler. Man ringer til kirkekontoret. Ved søndagsgudstjeneste senest fredag kl. 15-17 på 66 12 87 04, eller til sognepræst Laila Groes.

Hans Tausens Kirke på nettet:
www.hanstausenssogn.dk

Medlemmer søges

Har du lyst til at være medlem af Danmarks yngste menighedsråd?

HANS TAUSENS SOGN søger medlemmer til menighedsrådet. At være menighedsrådsmedlem er et vigtigt og spændende job, hvor du får lov til at bestemme, hvordan livet ved kirken skal udvikle sig. Som så mange andre steder i samfundet skal der også spares i folkekirken i disse år. Det er derfor ekstra vigtigt, at vi bruger de penge, vi får stillet til rådighed bedst mulig, så vi kan bevare og helst styrke gudstjenester og de mange gode aktiviteter.

Du får spændende opgaver og ansvar

Sognets kirkelige og administrative anliggender styres af menighedsrådet, og det påhviler menighedsrådet at virke for gode vilkår for evangeliets forkyndelse. Det betyder, oversat til noget mere konkret, at du som menighedsrådsmedlem vil få ansvar for følgende:

- Styring af kirkens økonomi – budgettet er på 2½ - 3 mio. kr.
- Vedligeholdelse af kirke og præstebolig
- Bygherre ved vedligeholdelsesarbejder og nybyggeri
- Valg af præst og biskop
- Ansættelse af og ansvarlig for personale
- Medbestemmende om gudstjenesteform, tider o.l.
- Skabe gode rammer for kirkens gudstjenester, undervisning, aktiviteter m.m.
- Arrangere aktiviteter for alle aldersgrupper
- Udsende informationer m.m. via hjemmeside og Kuréren

Der er også andre opgaver, som du som menighedsrådsmedlem kan påtage dig fx socialt- og diakonalt arbejde. Den kirkelige lovgivning skaber vide rammer for, hvilke initiativer menighedsrådet kan tage for at fremme det kirkelige liv i sognet. Som hjælp til at løse de mange opgaver, kan du deltage i en række udvalg.

Du har lyst til at tage ansvar for din kirke og vil gerne sætte dit præg på dit lokale samfund. Som person er du kritisk, men du skal også kunne sparre, støtte og bakke op om præst, personale og kirkens aktiviteter. Du er en imødekommende og tillidsfuld person med god situationsfornemmelse. Du skal kunne stå inde for mottoet ”at få mest mulig kirke for pengene”.

Vi har brug for dig hurtigst muligt. Du stiller op til en 2-årig valgperiode. Hvis du ønsker at høre mere om menighedsrådets arbejde, kan du henvende dig til nuværende medlemmer af menighedsrådet eller kontakte Frank Lindegaard Nielsen, Formand for menighedsrådet, tel. 66 14 58 20. Du kan også blot møde op til mødet den 11. september i Hans Tausens Kirke. Du kan også læse mere om menighedsrådet på <http://sogn.dk/hanstausen/menighedsraadet/>. Vi håber, at mange har lyst til at prøve kræfter med menighedsrådsarbejde. Det vil jo være dejligt, hvis der kan blive kamp om pladserne.

Hans Tausens Sogn er Sankt Knuds mindste sogn, og kirken hører med sine 58 år til en af de yngste. Der bor 3.951 i Hans Tausens sogn, og 3.148 af dem er medlemmer af folkekirken. Kirken har et højt aktivitetsniveau og vores mål er at bruge flest penge på indhold.

Menighedsrådet